

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

La Creu del Portal.—La Creu de Palamós, (poesia) per Josep Franquet i Serra.—(Clixé).—La Creu del Portal, (poesia), per J. Figa i Oliu.—Pirineu amunt, per A. Busquets i Punset.—Ciutadanes, J. Pons Girbau.—Desembre, (poesia) per J. Gelabert i Crosa.—La tristesa del vençut, per Amadeu Sogas.—L'etern aimant, (poemes de la vida prosaica), Joan Tur.—Promesa banal (poesia) per Ramón Xuriguera.—Record, (poesia) per Emili Donato Prunera.—De futbol, per Josep Franch.—Crònica local.—Moviment del Port i Registre Civil

Preu: 50 Cts.

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

CAP DE SANT SEBASTIÀ :: PALAFRUGELL
HOTEL RESTAURANT
dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a la carta . Còmodes habitacions
Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

EMILI NOYA

INSZAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

Casanovas

Jastre

Palamós

**SASTRERIA
LLORENÇ VIVES**

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::
TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

ROCALLA

PIÇARRA ARTIFICIAL DE CIMENT I AMIANT COMPRIMITS PER TOTA CLASSE DE COBERTES, TEULATS, PARETS HUMIDES, REVESTIMENTS I COM ISOLADOR, ETC., ETC.

OFICINES

Porta de l'Angel,

1 i 3 Pral.

Telèfon 3344 - A.

Direcció Telegràfica y Telefònica

ROCALLA - BARCELONA

JOSEP ESTEVA I C.A

FÀBRICA

Carrer de Llobregat,

(SARRIÀ)

Telèfon 6044 - G.

Dipòsit per St. Feliu de Guixols, Palafrugell, Palamós i demés pobles comarcans:

PALAMÓS:

CERVANTES, 24

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls.
Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2

(Entre Aribau i Universitat)

Rafel CARRERAS

Llauneria i Lampisteria
Instal·lacions per aigua, gas i electricitat.

CARRER BALTIMORE, 69

PALAMOS

Fábrica de CURTIDOS

Cordones :: Correas :: Cables y otros Artículos de Cuero

Toda clase de accesorios para la industria

Ramón Soteras

Ingeniero Industrial

Calle Balmes, 14 = Teléfono, 192.

MATARÓ - (Barcelona)

= Dirección Telegráfica y Telefónica =
MATARÓ - RAMONSOTERAS

Poseedores de valores

quedando capital en su propia casa mediante sistema implantado hace diez años tomando parte Capitalistas y Banqueros de Barcelona, puede conseguirse un importantísimo interés del capital y asegurado de todo riesgo.

Solicite detalles y referencias a

Lloréns. Apartado, 9
PALAMOS

Despacho:

Calle Cotanda, 6

Librería

Valencia

TALLERES

Alcudia de Carlet

(Valencia)

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació, del passeig i al costat de l' administració d' automòbils

Habitacions confortables-Espl ndit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

ORBIS, S. A.

BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines-Multicopistes -:- Màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona

Clar s. n.  5

Direc. Teleg.

Orbis-Barcelona

Tel f. A. 458

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port-Bou, Cerb re, Ir n i Hendaya

Carrer Cristina, 2. Tel fcn 1692. Barcelona

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y en general, en todo ataque agudo de dolor una cucharadita disuelto en agua, una, dos o tres veces con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces repartidas durante el día en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por **Francisco Mandri**, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, **Escudillers, 6, Barcelona**

La Creu del Portal

Qui de vosaltres, estimats llegidors, no sabrà a que ens referim amb aquestes quatre paraules?—Elles diuen ben clarament que en el passeig de Castelar, vulgarment dit dels arbres, i en el que hi havia antigament un portal en la muralla que circumdava nostre vila s'hi dreçava una creu.

Nostres avant-passats, fervents defensors de la fe, havien posat l'any 1593 en una de les portes d'entrada a Palamós, un pedestal construït en pedra i culminat per una artística Creu que restà en aquell lloc prop d'unes tres centúries.

Enderrocat l'any 1868, foren dipositats els seus bocins en el cementiri vell, fins que a l'any 1904 va ésser deslliurada de la total destrucció i de l'oblit per la mà pietosa del bon patrici D. Salvador Bonet. Avui, generosament cedida per la seva filla D.ª Antonia Bonet, vídua de Montaner, i degudament restaurada mercès al bon gust del nostre Magnífic Ajuntament, s'aixeca altra volta rejuvenida en la plaça d'entrada al cementiri de la vila.

Veieu-la ara en el grabat que publiquem, i llegiu les belles poesies que li han dedicat els entusiastes admiradors de Palamós, en Josep Figa i Oliu i el malaguanyat poeta gironí en Josep Franquet i Serra.

LA CREU DE PALAMÓS

Essent noi té vegí un dia
dreta al cim la graderia,
Creu sagrada del Portal;
d'aqueix cel n'eres l'estrella,
d'aquest poble el centinella,
de sa fe el mellor senyal.

La gent de mar t'adorava:
si de terra s'allunyava
sempre't duia impresa al cor;
pel pagès n'eres la fita
que guardava sa cullita,
pel vianant llur defensor.

D'aqueix arbre en el brancatge
prou cullia aquest vilatge
bon esplet de fruits divins,
i en les hores d'amargura
fóres sempre la ventura
dels fidels palamosins.

Per molts anys vas restà en terra
com si fossis la desferra
d'un padró el més envilit,
i ni menys ningú t'anyora,
ningu't resa, ningu't plora,
palmó sant del maig florit!

No ets ja 'l guaita que'ns vigila,
ni als difunts d'aquesta vila
pots dona'ls l'últim adéu;
va eclipsar-se la tua glòria
i el jovent no té memòria
que al Portal s'alcés la Creu!

Més avui, rejuvenida,
t'has alçat a nova vida
sent l'honor d'antic Casal,
i en tos brassos ben estesos
trobaran els cors malmesos
la dolçura celestial.

Prô ací dins tothom t'anyorà
i voldria veure't fora
dominant la terra i mar,
jo't voldria aquí en plé aire
que't donés el bosc sa flaire
com l'encens entorn l'altar.

Que t'alcesis, Creu divina,
com la torre gegantina,
com el cedre d'Orient
i altra cop damunt la grada
fossis sempre venerada
de llevant fins a ponent.

Que ton Crist fos la llanterna
que escampés la flama eterna
per salvar al món perdut,
el penó d'una creuada
que ens arranquí altra vegada
els grillons d'esclavitut.

Si li véieu algun dia
redressar-s'hi amb gallardia
veniu tots al seu redós!
I al troba-us en sa presència
descubriu-se amb reverència
qu'es la Creu de Palamós.

JOSEP FRANQUET i SERRA

La Creu del Portal

Del Casal amorós que t'ha hostatjada,
el racés has deixat, Creu venerada:
O Creu palamosina del Portal!
Que no eres feta per estar reclosa
sinó per proclamar ben alterosa
la fe dels avis des del lloc més alt.

Què bé hi estàs dreçan-te en la placeta
del cementir, vetllant la mansió quieta!

I de la vila enfront,
com té escau dominar-la amb ta brancada
desde on el Crist ajunta amb sa abraçada
els qui foren i són!

O gent palamosina i cristiana!
els qui voleu que triomfi sobirana
la Creu de Redempció,
avui que el cant magnífic del poeta
s'és canviat en paraula de profeta
pujeu-hi a fê oració.

I els qui estimeu tant sols la nostra història,
i respecteu ses pàgines de glòria,
les relíquies més belles de l'avior;
aneu a contemplar-la la Creu nostra
que com en passats temps avui s'ens mostra
fita de pau i amor.

Ja té per basament nova graonada,
i s'aixeca de nou gens mutilada
terra i mar dominant;
el vent i el sol la besen cada dia,

i de nit sembla un dit signant la via
del cel espurnejant.

O Creu un dia malestruc atuïda!
la vostre protecció més decidida,
per la vila estimada us demanem.
Avui que el goig de veure-us restaurada
orgullosos sentim; sigui escoltada,
la pregària que us fem.

J. FIGA I OLIU

Palamós 24-12-26.

Pirineu amunt

A les albes deixàvem les cledes d'Erdo. Al fregar els murs del fossaret, sospitant el toc d'oració, resàrem «in mente» l'«Angelus», glossat per les fresques rialles de Rosalía, Teresina i Maria, les gentils filles de la pairalia que tant galantment ens havia hostatjat anant-nos obsequiant encara amb sa companyia i guiatge vers els cims de Capdella. Deu li pac a la Senyora la dolça i absoluta confiança que ens dispensà posant-nos com a esteles en la magnífica ruta aquells tres tanys del seu cor, lo millor que té, lo que més estima. I prou que s'ho val!

Recordo, quan a l'acabar de perdre de vista la superba masía, com la Senyora, parant de voleiar el mocador, les cridà, i, amb un gest d'ingènua senzillesa, ens beneí a tots. Be el trovarem prou el fruit de la Benedicció ma-

ternal en aquella diada d'estiu!, i és de tot cor que no ens cansem de donar-ne mercès a Déu.

Amb una lleugeresa que no era d'esperar, després de gairebé dues jornades de ruta montanyosa, avençarem encantats i amb l'esperança d'una altre jornada gloriosa. De tant en tant una borda, i camps de blat que tot just aleshores, mitjants d'agost eren a punta de falç, alegrant els aires els cants dels segadors.

La visió de petits pobles de ple caràcter pirinenc era maravellosa: Vilella, i tot seguit l'esglesiola de Santa Coloma d'Erdo acimada sufragània, tançada al culte. Fem «alto» i tastem l'aigua de la font. El *Colàs* diu que no és bona. Nosaltres li trobem. Llàstima que les motxilles van agarrotades a l'aubarda de l'animal i no ens sobra temps! Treuriem aquella ampolla que conté un líquid competidor amb el millor «Cazalla» per trencar l'aigua. Al *Colàs* li sa-

bía a glòria, i a nosaltres totes les aigües que brollen d'aquells cims lluminosos i d'aquelles valls esmeragdines, i que canten convidant l'excursionista fadigat.

Es de daina el trescar de les nostres gentils acompanyantes; però no deixen escapar el més petit detall que saben pot interessar-nos, i que, amantent, el meu company consigna en son curiós llibre de notes.

—Allà es Arén—diu Teresina, poca estona d'haver deixat Santa Coloma; i petjantles més variades estratificacions que pugui presentar el terrer, arribem a Coll d'Oli. Daus enormes de granit criden l'atenció de l'estimat company. Canvi radica', però amb tot els pradius policromen la immensitat de les serralades i els esquellons i barrombes, trenquen la calma matinal. Deixem el *Collàs*, ens carreguem les motxilles i acabem d'asolir el carenell.

Castellvell, Castellnou i Avellanos ens somriuen. Ses clotxes criden a Missa. Si el temps no ens fos medit, quines parades hi faríem!

Veiem Aguiró, emprenent seguit una davallada ombrosa i regalimant d'aigües frescals que cascaden per grans pendents i margenades. Anem passant els dotze padrons bonicois del «Calvari» fins arribar als dos darrers a la plaça. Aguiró ens guarda records d'íntima complaença.

Entrem uns moments a casa Ferrer, on passem una dena del Rosari d'aitals records. Deixem Aguiró, seguint-nos la vista pintoresca d'Antist, i, tot seguit som a Astell, poblet de lo més típic i ben situat. Ens trobem reposant a la gran sala de casa Jaumet, la principal. Hi som rebuts amb palmes. No es bal-

der el parentiu amb Erdo. A pesar de les raons que donem, de la premura del temps i que l'«auto» no ens esperarà pas a Molinos per arribar a Capdella, se'ns para una taula que ni la del Rei. Hi ha per tots els gustos i amanit amb la santa i coral franquesa que brolla de la noble hospitalitat mai desmentida. Jo hi saborejo unes riques truites de Flamicell. Tota la bona gent de la casa mereix nostres efusius agraïments; però aquella mestressa, tan jovial, tan riallera, amb tot i estar a la devallada de la vida, se'ns enduia tota la simpatia. A l'acomiar-nos, caminal avall no parava de cridar nos:—Digueu-li, digueu-li a la vostra muller que l'Àvia de casa Jaumet encara canta; oh! i ara que tenim un senyor mestre que és músic. N'estem molt contents del senyor Mestre! — I devallant recordàvem gracioses anècdotes dels cants de la senyora mestressa de casa Jaumet.

Ja sentim les remors del Flamicell i poc tardem a veure'l saltar per penyalars i aquietar-se entre pradells. Som a Molinos, més amuntet, allà a l'estatge pintoresc de la guardia civil. Tarda poc a passar l'«auto».

Prenen còmode seint en ell i seguim amunt, per la Vallfosca, Torra de Capdella y Espuy. Quan para i saltem, ens corlliga la vall de Capdella amb tot l'enrenou de la seva *central* elèctrica, els seus xalets i, sobretot, els pics de les muntanyes que la circumden. És migdia! Un migdia ple de sol i d'olors balsàmiques.

ANTÓN BUSQUETS I PUNSET.

Ciutadanes

UNA TARDA

Es l'hora en que el sol dóna l'última ullada desde el cim de les muntanyes; en que amb recança es va amagant, i sembla que envia l'últim adéu als que no el tornaran a veure néixer.

Els raigs esmortuïts d'aquest sol que va a la posta, tenyeixen de roigs les parts més altes de les cases.

Tot anant passeig de Gràcia avall contemplo la gentada que es passeja, i l'anar i venir de cotxes i autos que amb el soroll de ses rodes i les ronquesveus de ses bocines, arriben a perturbar l'enteniment.

En les cares dels passejants s'hi pinta la satisfacció, tot és alegria, bullici; en tots ells s'hi veu opulències, tot és luxe, joies qui més costoses les pot lluir; sols de tan en tan, en mig d'aquesta riquesa de vestits, i pedreria enlluernadora, s'hi veu algún mortal pobrement vestit, de cara llarguera i esgrogueïda, ullarós; algún captaire que en lloc de les sabates de xarol on s'hi enmiralla tot lo que gira i volta al seu entorn, porta unes espadenyes brutes, trocejades; i per els forats hi surten, mig avergonyits, els dits dels peus bruts; i en lloc dels trajos flamants i luxosos dels més rics, porta una camisa espellicada i un pantalon amb tants pedaços que difícil fóra conèixer el troç que fou del verdader trajo. Els genolls a cada pas que fà, timidament s'atreveixen a sortir ambé per les genolleres gastades i es-

tripades. Pobre desheretat! Recull les borilles que aquells llençen... desafia els microbis que els llavis hi han deixat; sa inseparable companya es la gana... el sofriment és son únic patrimoni i aquest fill de la misèria que es barreja amb els poderosos, indiferent, resignat, ningú se'l mira...

A mi em fa l'efecte d'una taqueta negra en mig d'un valió brillant.

Al arribar quasi al final del Passeig, trenc cap a la Granvia, camino d'esma mig capficat veig encara al pobre captaire i sento en mos ulls l'impresió del brill de les joies dels opulents. De cop, quedo parat sentint esborronar - s'em la pell; al meu davant veig un quadro més esgarrifós encara.

En un banc de pedra hi estant assegudes dues figures, un home i una dona; no deuen tenir més de trenta cinc anys. Ell està menjant un bocí de pa; sa cara és serena i resignada com la d'un apòstol; el sofriment hi ha dibuixat una pila de arruges massa fondes per l'edat que té; la grogor d'aquesta cara mostra que deu sofrir moralment; encara que com he dit sembli tranquil, el comparo amb una montanya coberta de vegetació però que dins de ses entranyes hi ha gués un foc volcànic a punt d'esclatar. Els ulls d'aquest home sols miren un punt; estan fixos cap al cel; sembla que estiguin al aguait esperant veure baixar a cada moment un raig de llum que il·luminés ses nines negres sens expressió, que tan temps fà envien al seu cervell

la nit més fosca. El pobre és cec...

Al seu costat hi jéu un cabàs mig tombat i buit; a l'altre hi està asseguda la dóna... pobre companya del ceguet; aquesta infel·lissa està plorant; plora, però cuidant d'ofegar els sanglots; no vol que ell s'enteri i s'esforça en aguantar-se. L'únic troç de pa que tenia l'ha donat al ceguet; ella no en té pas i segur que fa moltes hores no n'ha tastat. Per primera volta sento que ell l'hi pregunta: T'ha quedat prou pa per tu? I ella reunint les poques forces que li queden contesta: Si, menja, menja, jo també menjo, qui sap si demà podrem

gaudir-ne. Ell segueix menjant tranquil·lament; ella plorant, plorant secretament, car ell no la pot veure.

Al tornar en mi, després de contemplar aquest quadro, em dono compte que s'ha fet fosc; els llums del carrer es van encenent poc a poc, l'aire és fret... no sé l'estona que he passat allí parat... al allunyar-me d'aquell lloc, no puc menys de recordar-me del fastuós aspecte del Passeig de Gràcia. I comparo.....

J. PONS GIRBAU.

Desembre

(Al meu cosí Andreu Crosa).

Les boires de l'hivern coronen la muntanya,
ruixant son vestit d'or, com plor que escampa el vent.
Què trista és dels pastors la rústica cabanya,
que enyora de l'estiu les nits d'encantament!

Els pàmpols rossegats per l'aspra rufagada,
per planes i camins difonen llur cançó;
els arbres despullats mostren sa grisa ossada
que apar vetllar dels camps la gran desolació.

O, diades de l'hivern, sigueu ben arribades!
Temps ha que el meu cor greu us espera frisós,
enyorant el repòs de les llargues vetllades
passades de la llar a l'escalf amorós.

JOAN GELABERT I CROSA.

La tristesa del vençut

A casa seva són pobres, però ell, com que treballa en un despatx, ha d'anar vestit de llana «a la dernière» per cada dia, i dur sabates ben lluentes i mitjons de seda ben elegants i guants de pell i camises i corbates flamants.

Ell surt totes les nits, i no precisament va només a passejar una estona, sinó que passa el temps amb els seus companys, al joc o al cinema. Ell malgasta tant com té i, quan no té, manlleua. Creu, també, que fa molt *dandy*—segons ell diu,—fumar cigarretes egípcies i donar tombs amb taxi de tant en tant.

Per anar a la festa major d'algun poble veí, malgrat hi hagi tren o autòmibus, ell, amb els seus companys que són com ell, ha de llogar un auto. Fa més distingit.

D'amic fixe o íntim, no en té cap. Acostuma anar amb els qui són més rics que ell. De vegades va a divertir-se, a fer disbauxes, amb els fills d'algun fabricant adinerat, i com que es tracta de no fer el ridícul, gasta; gasta el que té i el que no té, però frueix i riu...

Es que encara no està vençut.

***

Es el darrer dia de mes d'un mes qualsevol. Són dos quarts de nou del vespre. Ell i el seus companys de treball, estan treballant de fort. A cop d'ull sembla que treballin de gust; en realitat, no és així.

Se sent la veu aspra del burgés que diu:

—Apa, de pressa de pressa! A veure si enllestiu això, abans d'anar a sopar.—

Són dos quarts de nou i només *parla* d'anar a sopar, quan l'hora de plegar era les set. I treballen mitja hora més, amb braó i en silenci sols interromput per la veu del burgés que dona ordres. Per fi, aquest murmura:

—Bah! Pleguem, pleguem! No és possible... i convé tant!—

Va a l'escriptori, obre la caixa de cabals i en treu els plec amb la mesada de cadascun i els reparteix. Aleshores sorgeix l'esclau voluntari:

—Escolti, senyor Berenguera. Si vosté vol, podem tornar una estona en havent sopat. No us sembla, nois?

Tots els altres fan un gest afirmatiu i el bon burgés somriu complagut:

—Si no us fa res... Convé tant, sabeu?

—Si senyor, si. Tot seguit que haguem sopat tornarem una estoneta... Passi-ho-bé, senyor Berenguera. —

En ésser al carrer, cadascú s'adreça a llur casa a bon pas. Ell, el «nos're» depen lent, pel camí, malhumorat, desclou el plec de la mesada i en treu dos bitllets de cent pessetes. La seva mà, crispada, els estreny; els ulls li brillen d'estranya manera i dels seus llavis s'escapen uns mots:

Quaranta duros... Miserable!—

***

Hi ha crisi de feina. Tothom espera que d'un dia a l'altre li diguin que plegui. Ell, ja ho sap que no hi ha feina, però com que encara treballa continua malgastant com sempre.

Per fi, vé el dia fatídic que el seu burgès, aquei bon burgès que quan tenia feina el feia treballar dotze hores diàries sense no pagar-li res més que

la miserable mesada, li comunica que amb molt de sentiment seu es veu obligat a prescindir dels seus serveis, car com que no hi ha feina...

Ell calla; no té el valor suficient per dir-li a la cara tot el que en aquells moments passa pel seu pensament...

La primera sotragada la rep quan ja fa dies que es passeja tot buscant feina per aquí i per allà, amb la resposta negativa per tot arreu, i quan el vestit i les sabates i el capell i les camises i els guants es van fent vells i no albira la possibilitat de trobar diners enlloc per comprar-ne de nous.

Amb la vergonya que passa en veure que és una càrrega per la seva família, la qual prou penes té per mantenir-se ella sola, ja no gosa a dir que s'hauria de comprar això o allò perquè està fent el ridícul pel carrer. I si alguna vegada deixa insinuar que li calen unes sabates noves, el desarma la veu suplicant de la seva mare—la qual té tant de sentiment o més que ell,—que li diu quasi plorant:

—Fill meu, estalvia tant com puguis

I així li entra la tristesa, la gran tristesa dels vençuts.

Entre setmana ja no surt i a la festa té de passar per l'humiliació que la seva pobre mare, a cura de grans sacrificis, li lliuri dues o tres pessetes perquè pugui divertir-se.

Divertir-se! Vet aquí una paraula, ja sense significat! Els seus propis amics és a dir, amics no, car d'amics veritables mai n'havia tingut; els seus propis companys ara s'aparten d'ell i es riuen descaradament de les seves sabates foradades, dels mitjons vells i sortgits, del vestit passat de moda i llient,

ell calla, calla com sempre, mentre a la gola li puja una amargantor que és la tristesa del vençut que li va guanyant poc a poc la mica de voluntat que tenia...

Passen mesos i mesos i el treball no apareix per cap cantó. Ja en el llindar de la desesperació, es promet interiorment apartar d'ell totes les vanitats i posar-se a treballar amb la cosa que primer surti... però rumià un xic i veu que la seva dignitat no li permetria fer segons què davant d'aquells companys seus. No podria suportar les seves despiatades burles.

La gran tristesa que s'ha apoderat del seu és ser, l'indueix a reflexionar i quan recorda que temps enrera malgastava tot el que guanyava sense pensar amb el deure que tenia de mantenir als que li havien donat vida... plora de remordiment. I quan pensa amb aquell burgès que tant inícuament l'explotava i que el feia treballar deu o dotze hores per donar-li quatre quartos només, plora de ràbia.

I amb la reflexió augmenta considerablement la tristesa del vençut, i també la rancúnia a les injustícies, a l'horror a la misèria que ja té damunt, a la vergonya d'ésser inútil a la societat.

I per dins del seu cap, d'aquell cap que tindria d'ésser plè de joventut i d'optimisme, passa furient com un llamp una idea sinistra... El suïcidi!

AMADEU SOGAS

«Poble Nou», Barcelona.

L'etern aimant

Poemes de la vida prosaica.

No acostumo a dedicar cap dels meus articles. Els trobo tan insignificants, tant poqueta cosa, qu'em sembla que n'es un minç favor dedicar-ne cap. Més aquest, és un deure el dedicar-lo. I es a tú, Josep Maria, que has estat amic, germà, i més que pare gairebé; a tu, l'inspirador de la crònica, a qui es de justícia dedicar-la. Es dolenta, no em faig il·lusions. Més té el mèrit, com tot lo que escric, que més que amb el cap, és escrita amb l'ànima.

Cal qu'et descrigui l'escenari? Es gairebé inútil. El recordaràs. Una cantonada de Barcelona, el passeig de Sant Joan, a les hores màgiques de una nit de Maig. Els tramvies, autos, la gent desenfeinada, possava una nota de frivolitat a n'el conjunt grisenc. El tot era joiós, més, no obstant, els dos personatjes no ho sabien veure. T'els presentaré: Jo i Tu. Em poso en primer terme perquè, modestia apart, era el principal personatge de l'embrió de drama. Plorant, gairebé, acabava de contar-te la tragèdia humil, no per senzilla, menys dolorosa; et contava, dolent, el mal del meu cor; i tu, aleshores, vares respondre a les meves intimitats amb els teus records més íntims, a uns plors amb les teves llàgrimes, i em digueres:

“Va ésser a la Plaça Catalunya. Fa ja cinc o sis anys i em sembla tor-

nar a veure-la, tan senzilla, tan formosa, amb un infant al brassos, i al pensar-hi torno a sentir la commoció mateixa qu'em feu comprendre que aquella noia, gairebé desconeguda, era la que duia de temps a dins del cor. La meua mirada la va seguir Plaça a través, ja que a la meua persona no li era possible en aquell instant.” Ha passat vora teu l'amor de tota la vida i no l'has sabut conseguir. Ara tal vegada no la veuràs mai més, em vareig dir. Aquest “mai més” tan sec, tan trist, va ésser la meua obsessió tota la tarda.

L'endemà ¡que grisenc començava per a mi! No duia res més al cap qu'ella, i la por, gairebé la seguretat, de que no la tornaria a veure em llatzava. Més, esgarrífat de les casualitats que porta la vida! Al entrar al carrer més baix de Sant Pere em va semblar veure-la. Quin sotrac em feu el cor! No pot ser, pensava, m'anava acostant. No deu ser-ho, em repetia. I quina alegria! Era ella. Amb l'infant en brassos, la seva resplendent bellesa donava inspiració a tot artista.

Després, que vols qu'et digui. La vareig seguir, fent lart al treball. I vaig tenir el plaer de sapiguer on vivia. Al migdia, corrents cap allí. Mitga hora de passar amunt i avall. No la vaig poguer veurer! Quin desconhort! Després de dinar, tornem-hi. I al vespre. Aixís un dia i un altre vareig pas-

sar hores i més hores poguent sols veure-la en contades ocasions.

Deixem que t'he la presenti. Era formosa, bona, humil, i recatada. Era... que volíes més. L'ideal de la meua vida, superat. La Verge de Botticelli feta dona. Però aixís... DONA amb majúscula.

Es possible qu'et pinti com la vaig arribar a estimar? Es que l'home troba en els diccionaris els mots adequats per explicar la passió? Passaven somrients les gentils barcelonines vora meu, i no en feia cabal. Si en feia, era més per pensar que "ella" era millor i més formosa que cap.

A la fi una nit! Va sortir per un encarreg. Jo, cercant a dins meu el valor qu'em mancava, vaig apropar-m'hi.— Em permet, dugues paraules.—No em respongué.—Sols un moment d'atenció, vaig implorar, gemegant després, darrerament pidolant, gariebé Sols un sec—faci el favor — vaig mereixer. Li faix por, potser—mitg. somrient, li vaig demanà. Més afortunat, una rialleta desclogué sos llavis, rosa, millor dit, de carn. Més per dissort era ja a casa seva, a n'aquella botigueta per a mi tan bonica.

Un incentiu més. Un tió afegit a la foguera que m'abrandava. Quin martiri! Senyor, quin martiri! Treballava i veia el seu rostre, al cinema la presentia vora meu, l'imaginava en tots els llocs on anava. Era el meu dolç suplici. I cada dia matí, tarda i vespre passejant per davant casa seva.

No vaig poguer aguantar més. Crido a l'aprenent i li dono una carta per ella. "A veure quin paper hi farà" em vaig dir. La misiva anà a mans d'una germana, qu'em donà el permís de-

manat per anar a visitar-los. No cal dir com hi vaig anar de depressa. Recordo bé qu'era la vetlla de Nadal. Sols restava ella darrera el taulell.—Pot suposar perquè vinc—vareig dir-li com a salutació —Ja m'ho penso.—Iniciarem la conversa. li vareig dir... molt i poc, el que ella ja sabia. Ella em respongué. Les seves paraules foren aciençades, com tot ella. A n'el cor les tinc gravades: Are soc molt jove, tinc solsament setze anys. No conec el que és amor. Vostè solsament m'inspira una gran simpatia. Esperí un any si el seu amor és tan ferm com diu, esperarà. Si no té prou voluntat per això, senyal que no m'estima tant com diu.—No un any, tota la vida, l'esperaré, vaig dir, joiós de l'esperança.

Un mes, dos, tres, i un dia m'extranyà no veure-la, i em semblà qu'el sol no alegrava el carrer. L'endemà tampoc, fins que quant, ja impacient, anava a demanar per ella, vaig veurer un retol a la porta "Cerrado por defunción de la hija del dueño". Em va faltar valor per veure-la, jo no vaig ésser més jo, i sense esma per a res, vaig seguir la meua vida.

—Tota la vida l'esperaré. I l'espero. Sols de són record, visc. No conservo res d'ella, retrat, cabells, flors. Pobre amor que necessita d'objectes! Sols un record. Una llum a l'ombra de la meua vida. Més tota la vida t'esperaré!!

Això vares dir-me, Josep Maria, quan jo vareig contar-te l'embrió del drama que duc a dins meu. Somrigueres pietós. Sembla tan poca cosa! Més l'home que volia donar per finit el

“Diari d’un egoista” tal vegada l’hagi de rependre. La vida és prosa. De Joseps Maries n’hi han molt pocs, perquè, em dic, volguer embellirla? Avui, al escriure la crònica, la tragèdia no ha esclatat. Quan es publiqui, com estaré dins de la vida? Més el teu exemple, etern aimant, em donarà forces per resignar-me i lluitar, si cal, per conquerir ço que tu saps somnio.

JOAN TUR.

31 - 5 - 26.

Promesa banal

Tota sola al carrer s’és assentada
plegada en un capdell;
la llum eixida d’una cantonada
la besa de gairell
deixant-li una llengua il·luminada
entre cap i clatell.

La veïna al balcó fimbria l’ossera,
la mossa en el llindà,
i’s veu la gent de cap a cap de cera
que va a païr el sopar.
Al cel s’esmuny una estrella lleugera
que no se sap on và.

Tot just enfilo l’eixerida rúa
ja sóc a la meitat,
ben tost arribo a la drecera sua
donc ales a l’esguard
i prestament l’indiferència crúa
m’el retorna eixalat.

La recança m’el fa tombar endarrera,
i té el caminar laç,
perque la llum l’aïlla de manera

que just s’albira el braç.
I al meu cor s’hi fa més encisera
si al seu augmenta el glaç.

La gent de cera endins i cera enfòra
l’esguarda de bon grat,
tothom que’s a passar a la seva vora
reb l’ull de bat a bat
i jo que’l cerco adalerat tot-hora
mai no l’he vist mostrat.

La fel al coll s’em puja com una ona
que’m priva de l’alè
i deixo guanyar al peu en poca estona
la punta del carrer.
I abans de caure al llit, ferm, a l’espona
em dic: No hi tornaré!

Però és fluixa de llei semblant fermesa;
—la pena això ja ho farà—
el cor és una flama tota encesa
i no la complirà.
Si avui la fel em dicta una promesa,
l’oblidaré demà...

RAMÓN XURIGUERA.

Record

Sol, dins d’una cambra,
contemplo amb enyorança el teu retrat,
llegeixo aquelles lletres que encar serveixen
el suau perfum de tes mans.

Reveig ta imatge tan aimada
pels ulls de ma pensa traspasar
i eix fantasma, em sonriu encara
com tú abans.

EMILI DONATO PRUNERA.

De futbol

La reorganització del «PALAMÓS S. C.»

Per fi, he sapigut, lluny d'aquest Palamós inolvidable, la situació en que's troben els treballs de reorganització del primer club empordanés, més ben dit del pare dels clubs gironins.

Un bon amic, en Joan Danés, m'ha enviat unes quantes notícies que m'han omplenat d'alegria.

¡Ja tenim camp! em diu, *però sàpigues que costa molts diners i que per a recollir-los havem tingut de treballar molt.*

No sàpiga greu a cap dels que han contribuït per a que la compra del camp d'esports fos un fet, ni tampoc els té d'haver cansat el demanar una almoïna als qui portaven a cap la missió de recollir els cabals necessaris.

Palamós, no tant sols esportiu, sinó tot el poble, en deuen restar agraïts tota vegada que aital com ja he dit en altres ocasions, el tenir un camp d'esports en bones condicions reporta un sens fi d'aventatjes i d'ingressos a tota la població.

Ademés, i aquesta és la base fonamental, els esports que en ell poden conrearse, a més del futbol, servirán d'esbarjo i desenrotllo físic i cultura als nostres fills, i de distracció de moltes altres coses que no són gens ni mica saludables al cos ni a l'anima.

Continua el meu amic explicant-me, *que els socis, entre numeraris i protectors arriben a la ratlla de tres-cents.* Es ja un bon començ i això deu encoratjar als qui governen el club. Palamós sense excedir-se, pot i deu comp-

tar amb sis o set cents socis. Costarà una mica, però arribarà.

En quant a jugadors, m'escrui l'amic Danés, en tenim per a formar tres equips complets. El primer està format per jugadors joves i plens d'entusiasme, acompanyats dels ja veterans Miró i Martinench que s'han ofert a lluitar fins i quant n'hi hagin d'altres de joves que puguin suplir-los.

Els elements que integren la Junta Directiva com són els amics Fèlix Ribera Lloréns, Joan Reig, Joan Massa, Joan Danés, Jaume Tauler, Rogeli Mont, Antón Forn, Josep Molla, Joan Valls i J. Corominas són una seguretat de que el «Palamós F. C.» tornarà a ésser lo que tant enorgullia a aquest poble i que tant alt va aixecar el seu nom.

Continua en Danés explicant-me que el «Palamós» ja ha jugat partits amistosos amb els reserves del Palafrugell i U.S. Bisbalenca i que en ambdós partits fou vençut l'equip palamosí.

Això no ha de fer decaure els ànims car teniu en compte que avui el Palamós està desentrenat i que els demés de la comarca juguen continuament. Ja vindrà dia i no en dubteu de que vostre Club podrà batres sense cap classe de temença amb els millors equips de l'encontrada.

I és curiós..... precisament mentres estic escrivint aquestes mal redactades quartel·les, però així plenes de l'entusiasme i alegria que'm domina, arriba a les meves mans *El Mundo Deportivo*

vo i per ell m'entero de que'l «Palamós» juga enguany el primer campionat.

Em, dol, naturalment, que'l Palamós, el que havia sigut el primer club gironí es vegi postergat al grup B, però no hi ha altre remei que resignar-se, i lluitar amb tota l'ànima i entusiasme, per demostrar dintra poc que'l *Palamós F. C.* torna a ésser l'enemic esportiu però noble de tots els clubs gironins; amb una paraula, l'equip temible que durant tants anys fôu el més potent en joc i jugadors, de la província.

Per acabar, ara sols em resta demanar a tots els amics i aficionats palamosins, principalment a la Junta Directiva del Palamós, que no deixi el camp abandonat o sigui al descobert. Es precis i necessari que's faci un últim esforç per a tancar-lo.

D'altre manera, tots quants esforços es facin seràn inútils.

Tingueu en compte tots plegats que en camp descobert, no és possible celebrar-hi bons partits car la recaudació és sempre migrada.

Endavant doncs, i que prompte els desitjos de tots plegats siguin un fet.

El meu ajut, sigui moral o be material no ha de faltar-vos i ¿perquè no?... si és precis també podeu disposar del meu ajut personal.

Ja procuraré en altres números escriure quelcom més de la resurrecció del club dels colors groc-blau que tantes victòries havia aconseguit i que sense cap mena de dubtes crec jo que tornarà a repetir-les.

JOSEP FRANCH

Granollers 7-1-27

Crònica local

MARINADA, desitja moltes felicitats i benaurances en l'any 1927, a tots els seus llegidors i favoreixedors.

***

Desembre, s'ens ha mostrat enguany com poques vegades ho hauria fet, pròdig en turbonades i pluja, encar que amb quiscun dia de bon sol.

Proves en són els dies Nadalencs, que malgrat els atractius i diversions que oferien, hom es vegé precisat a romandre tancat al café o als cinemes; àdhuc es sospengueren les sardanes anunciades, aplaçant-les per el dia de Cap d'Any.

Al Casino «El Port» debutà la cançonista Maria Albareda i amenitzà els balls el notable *jazz-band* «Gatz-hara». Al «Centre R. Federal», s'acontentaren amb llur orques-

tra, bo i donant algun concert de sardanes.

La diada de Reis fou la única festa en que gaudírem de bon temps. En llur vigília, la ja tradicional calvagada dels Reis, oferí als infants un acte de tendresa que realment enyorarien de no poguer-lo fruïr. Amb aquell motiu, la animació per els carrers centrals de la villa, fôu extraordinària.

***

La epidèmia de grip que per tot arreu deixa sentir els seus efectes, ha prèns seient en nostra vila on els malalts s'hi conten a dotzenes.

***

Ha debutat al «Teatre Carmen» amb bons èxits, la companyia italiana d'opereta Odetta-Marion, donant a conèixer les obres *El país de las campanillas* i *La Mazurka azul*.

També fou presentada al públic palamosí per la companyia que dirigeix En Joan Bordas i Na Josefina Bugatto, la sarçuela catalana en tres actes, Cançó d'Amor i de Guerra.

***

El vehí d'aquesta En Antoni Mundet al dirigir-se a les roques del cementir vell, tingué la dissort de relliscar rebent ferides de consideració. Conduït al domicili llur per caritatives persones, va refent-se poc a poc dels danys soferts. Celebrarem veure'l ben restablert.

***

Després d'una llarga malaltia que el tenia atuït des de feia alguns anys, morí a Barcelona D. Adrià Alvarez i Valentí, qui degut al seu afable tractament i rellevants qualitats contava amb innumbrables simpaties en nostra vila. El seu enterrament en fou una prova ben palesa doncs i concorregué una veritable gernació. D.E.P. Trasl·ladem a tota la seva benvolguda família el nostre més sentit condol.

***

Han traspassat també els joves Joaquim Fita Ribas i Ricard Clarà Fabrellas, de 20 i 18 anys d'edat respectivament. És realment dolorós veurer com la mort talla tan en flor existències que tan fructíferes serien. Vagin els nostres pèsams a les famílies respectives.

***

Moriren també després de curtes malalties D. Francesc Güell i Puig i D. Nicolau Tubau i Gelis, ambdues persones molt respectades i quina mort fou sentidíssima. D. E. P.

***

La Associació de Musica celebra al Teatre Carme reunió general. Es procedeix a la elecció per alguns càrrecs vacants, quedant així la Junta coustituïda de la següent faisó:

Marcial Vinke, President; Lleó Xicoira, Vice-President; Rafael Campeny, Secretari; Manel Lloréns, Tresorer; Josep Miró, Bibliotecari, i Vocals els Srs. Joan Matamala, Eduard Castelló i Ramón Casas.

Aquesta nova Junta, animada dels millors propòsits té preparades certes millores que a ben segur acabaran amb l'estat precari amb que fins avui es trobava l'Associació. Està fixat per el proper dimecres el concert corresponent al actual mes que estarà confiat a la gran *Orquestra da Càmera* de Barcelona composta per quinze professors i que promet olir un éxit grandíós.

***

Ens plau assabentar als nostres llegidors que el Rd. Sr. Ramón Coma i Pujadas ha estat nomenat Rector d'aquesta parròquia. Fins avui, havia exercit amb veritable bon encert el càrrec de Ecònom en el que s'hi havia captat les més bones simpaties, per ço que veiem amb gust aquest nomenament i a l'ensem que ens plau felicitar-lo, li desitgem que la seva ja fixa estança en aquesta vila li sigui ben perdurable i profitosa en el seu ministeri.

Amb motiu d'aquest nomenament, promet ésser lluidíssim l'acte de presa de possessió canònica que se celebrarà en aquesta parròquia el proper diumenge dia 16 a dos quarts de quatre de la tarda.

Moviment del Port

Vaixells entrats durant el mes de Desembre

Vapors nacionals:

Berga, Cabo S. Vicente, Jacinto. Total 3

Vapors estrangers:

Doride, italià; Churruca i Castelar, anglesos; Mont-Cervin i Mont Genève, francesos; Hellen i Fígaro, noruegs; Cardonia, nord-americà. Total 8.

Velers nacionals:

Joven Paquito, Paquita, Virgen Desamparados, Victoria, 2.ª Carmencita, Fernando Gasset, Enrique, Ramona, Gorgonio 4.º. Total 9.

Velers estrangers:

Paolina, Angela Madre i Carlo Andrea, italians. Total 3.

Registre Civil

Mes de Desembre

Naixements: Carme Sanchez Sanchez, Artemi Grassot Ricart, Concepció Bardum Ceirà, Rosa Soler Paretas, Mont Palet, Agustina Adelantado Roig, Enric Gabaní Farré, Sarguella Brugat. Total 8.

Matrimonis: Jaume Payó Sedó amb Vicenta Gadea Zequié. Josep Mateu Larión amb Maria Rosa Villagrasa Salvador, Amadeu Cuadrado Buesa amb Neus Guardiola Gou, Narcís Ballell Llenas amb Francisca Bosch Paradedada, Joaquim Casellas Vidal amb Encarnació Bagué Radó. Total 5.

Defunacions: Josep Prats Quintana, 72 anys, casat; Josep Bosch Duran, 52, casat; Joaquim Fita Ribas, 20, solter; Josep Gri Mitjas, 70, casat; Ricard Clarà Fabrellas, 18, solter. Total 5.

J. Cabarrocas-Lluch

Tràfec Internacional

---

*Es complauen altament
en oferir-vos el nou do-
micili de la Casa Central*

**VIA LAIETANA, 30
BARCELONA**

Cases:

PORT-BOU, CERBÈRE, PARÍS I BRUSEL·LES.

Correspondències amb:

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Bicicletas

de todas marcas desde 150 Ptas.

MAQUINARIA AGRICOLA "KRUPP,"

Aceites y Grasas Jarrigon y Keystone

Representante: OSCAR CAPDEVILA — Carretera Gerona, 3
Taller de Reparaciones PALAMOS

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La mes important i de mes sòlids prestigis entre les companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Trànsvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: DON ALFRED DIAZ SABALLS

Màquines d'escriure noves i d'ocasió al comptat i a plaços Lloguers des de 15 ptes.

LLORENS
Talleres gràfics
Carretera a Girona,
23 a 27

ANIS DEL TIGRE EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÈS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Ciclos Sanromá

VENCEN INDISTINTAMENTE
EN LOS VELÓDROMOS DE

LLUCHMAJOR : Carreras Internacionales

En serie: Primero, CARLO MESSORI
70 vueltas: Primero, BULGARELLI

ALGEMEMESI :: 13 de Mayo 1926

50 vueltas: Primero, BULGARELLI
Velocidad : Primero, C. MESSORI

Desafío entre STRADA-ALANDETE
PRIMERA : ALF. STRADA
TODOS SOBRE CICLOS

SANROMA

BALMES, 62
TELÉFONO, 1445 A.

BARCELONA

Hotel Ibérica :

Comte de l'Assalt
BARCELONA
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 pessetes :- Idem per llargues temporades a preus convencionals :- Coberts a 4 ptes. Es serveixen banquets a preus moderats i també es disposa de lloc per allotjar carabanes d'excursionistes amb un ESPLENDIT SERVEI.

Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

III

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la casa Manuel Frères de Lausanne (Suiça) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS :

Pagès i Rocafort (SUCCESSORS DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA HISTÒRICA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de S. Pere, 7, ent. **Barcelona**

**Maquinària
i Articles**
PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipos d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per imprentes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'imprentes. — Màquines noves i RECONSTRUIDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e Barcelona

Miquel Sala. - Palamós

TALLER DE FUSTERIA MECANICA

Representant de la gran Companyia de Segurs «La Unió i El Fénix Espanyol»
Ademés contracta segurs d'incendis, vida, accidents, enfermetats i ruptura
de cristalls. — Paper per embalatge de taps.

DIPOSIT dels Materials de la CASA **URALITA, S. A.**

CARRER DEL MOLL, 1 i 3

POLVOS "GANO"

D'US INDISPENSABLE
PER CRIAR SANS I
GRASSOS ALS PORCS

Demaneu-lo en totes les Drogueries
No us fieu de les Imitacions

AGRICULTORS!!

empleeu per tota classe de cultius

L'ADOB **FRUCTIDOR**

venda a tot-arreu

Fabricant: Josep Monclús Balagué .. TORTOSA

